

Du hättest gehen sollen

Daniel Kehlmann

Download now

Read Online →

Du hättest gehen sollen

Daniel Kehlmann

Du hättest gehen sollen Daniel Kehlmann

Ein einsam gelegenes Ferienhaus. Tief unten das Tal mit seinen würfelkleinen Häusern, eine Serpentinstraße führt hinauf. Das kalte Blauweiß der Gletscher, schroffer Granit, die Wälder im Dunst – es ist Dezember, Vorweihnachtszeit. Ein junges Ehepaar mit Kind hat sich für ein paar Tage dieses komfortable Haus gemietet, doch so richtig aus der Welt sind sie nicht: Das Kind erzählt wirre Geschichten aus dem Kindergarten, die Frau tippt Nachrichten auf dem Telefon, und der Mann - ein Drehbuchautor, von dem ein Produzent den zweiten Teil seiner erfolgreichsten Komödie erwartet - schreibt Ideen und Szenen in sein Notizbuch. Aber mehr und mehr notiert er auch anderes - eheliche Spannungen, Zwistigkeiten, vor allem die seltsamen Dinge, die rings um ihn geschehen. Denn mit dem Haus stimmt etwas nicht.

Daniel Kehlmanns phantastische Erzählung ist im doppelten Wortsinn unheimlich, die Spirale in den Abgrund entwickelt einen starken Sog – umso mehr, als dem Schrecken etwas zur Seite gestellt wird: die wechselnden Stimmungen in der Familie, das Nebeneinander von Liebe und Gereiztheit, die Sorge um das Kind. «Das Geheimnis ist, dass man sich ja doch liebt.» Ist es so? Allmählich verschwimmen die Konturen, und der Boden beginnt zu wanken.

Du hättest gehen sollen Details

Date : Published October 21st 2016 by Rowohlt

ISBN : 9783498035730

Author : Daniel Kehlmann

Format : Hardcover 96 pages

Genre : Horror, Fiction, European Literature, German Literature, Thriller, Novella, Contemporary

 [Download Du hättest gehen sollen ...pdf](#)

 [Read Online Du hättest gehen sollen ...pdf](#)

Download and Read Free Online Du hättest gehen sollen Daniel Kehlmann

From Reader Review Du hättest gehen sollen for online ebook

Diane S ? says

2.5 Wanted to pick up at least something for October that was billed as horror. This one is act a novella, a one sitting read. A man rents a house in Germany, wanting only to finish his screenplay. He brings along his wife and four year old daughter. Soon things start happening, at first he thinks it is his perception but soon realizes there is something wrong with the house. Pictures appearing, disappearing, doors not there one minute, than appearing, and other strange occurrences.

This was an okay read but nothing more. Not a fan of slasher books or movies and at least this wasn't that. Still, slightly unconvincing, a little eerie but far from scary nor unique. Need to keep searching from satisfying October read that I haven't read yet.

Nancy Oakes says

Everywhere I turn when reading about this book I find comparisons to Stephen King's *The Shining*. In one sense, I get it, because it is about a man who has taken his family off to a remote location so he can work on a screenplay, and weird stuff starts happening around him. In another sense, in my most humble of casual-reader opinions, to liken it to *The Shining* sort of cheapens this book in a big way. It also makes for a number of readers having dashed or unfulfilled expectations -- after all, if you're expecting something along the lines of a Stephen King horror novel and you don't quite get it, well, that makes for an unhappy reading experience. On the other hand, I had zero expectations before reading this book and had quite a happy reading experience. In fact, I was downright chilled to my bones before it was all over, and not because of any kind of supernatural element, but because of the psychological aspects of this book.

brief plot with absolutely no spoilers can be found here .

While reading this book, eventually I got to the point where I felt like I watching a series of nightmares unfold, but I had the even stronger feeling that I was caught inside of an MC Escher drawing. It's a story where you really have to decide if what's going on here is due to any sort of supernatural influence or whether there's something else at play here. I was sort of on the fence until I came across a particular journal entry on p. 89 that struck me and made me go back, reread the book, and re-evaluate what I thought might be happening here based on those few lines, and it all started with the discussion of a "creature drawn on paper" who "if it could live, would live entirely on paper, on its surface" faced with "a mountain on the paper." Think shifting of geographical contours on an existential level, and that's where this book took me, and it was downright unsettling.

You Should Have Left was billed somewhere as a haunted house novel (sorry, I can't remember where I'd read that), and that was the reason I picked it up. What I discovered was that the way it was written reminded me somewhat of the work of author Jac Jemc in her book *The Grip of It*, read earlier this summer, where she used various tropes associated with haunted houses to get to the root of what was haunting her two characters. And despite some low reader ratings, I thought *You Should Have Left* turned out to be original, definitely frightening, and frankly, up there with the most disturbing books I've read this year. I don't know about anyone else, but reading a record of and therefore becoming a witness to someone's complete mental deterioration is far more frightening than anything a supernatural tale could possibly conjure up in my head.

recommended.

George K. says

Τον Μάιο του 2012 γνώρισα για πρώτη φορά το έργο του Ντάνιελ Κλάμαν, και μάλιστα εις διπλούν. Αρχικά διέβασα το πολύ καλό "Φύμη" και δυο βδομάδες αργότερα το καλοτσίκο "Εγώ και ο Καμάνσκι". Ώχοντας μενεί ικανοποιημένος, αποφάσισα να αγοράζω ό,τι δικό του βγαίνει στα ελληνικά. Ότσι έχω και τα "Η μύηση του κώσμου" και "F", γι'αυτό τον λόγο τσίμπησα και την νουβέλα που μάλις κυκλοφόρησε στην γλώσσα μας. Πήρασε καιρός απ' τ'τε που διέβασα βιβλίο του και έπα να τον ξαναγνωρώσω, με το πιο καινούργιο του.

Λοιπόν, μου ήρεσε και αυτό το βιβλίο. Δεν με ξετράβανε, αλλά μου κέντρισε το ενδιαφέρον απ' την πρώτη πρόταση και με κράτησε σε μια κίποια αγωνία μέχρι το τέλος. Όνας νεαρός ζευγάρι με παιδί αποφάσίζει να περσίσει μερικές ήσυχες μέρες σ'να απομονωμένο εξοχικό π'νω σε κίποιο βουνό. Απ' την μια γιατί ο σεναριογράφος σ'ζυγος ήθελε να βρει την ήμπνευση και να γρ'ψει το δεύτερο μέρος μιας κωμωδίας, απ' την ήλλη γιατί ήντρας και γυναίκα ήθελαν να ξεφ'γουν λίγο απ' την πεζή και κουραστική καθημερινότητα και να επαναπροσδιορίσουν την σχέση τους. Ο ήντρας, που είναι και αφηγητής της ιστορίας, καταγράφει σε ημερολόγιο τόσο την διαμονή στο σπίτι και ήλα τα παρελκόμενα, ήσο και σκηνές απ' το νέο σενάριο που γρ'φει. Όμως κίτι το περ'εργο συμβαίνει στο σπίτι και σ'αυτόν, και τόσο ο πρωταγωνιστής μας ήσο και οι αναγνώστες του βιβλίου, αρχίζουν να νι'θουν μια ανασφάλεια, μια αβεβαιότητα, ήναν φόβο. Η ιστορία είναι αρκετό περ'εργη και απαιτεί μια κίποια προσοχή. Υπάρχουν μπερδέματα, παραπλανήσεις, ήσως και ανεξήγητα σκηνικά. Όμως η γράφ' του Κλάμαν είναι εξαιρετική, ευκολοδιέβαστη, λιτή και (ήσως) με βαθύτερα νοήματα.

Πραγματικά η γράφ' του μου αρ'σει π'ρα πολύ και ως μην μαγεύει κίλλας με τις περ'εργες -είναι η αλήθεια- ιστορίες του. Η ιστορία της νουβέλας μπορεί και να είναι μια ιστορία με φαντασματά, μπορεί να ήχει και στοιχέα ψυχολογικό θρόλερ, σ'γουρα ήμως αφ'νει το στίγμα της στον αναγνώστη. Προσωπικά, θα ξαναρ'ξω μελλοντικά μια ματιά στην νουβέλα, για να εμαί σ'γουρος αν τα "ήπιασα" ήλα σωστά ή ήχι.

Panagiotis says

«Δεν υπάρχει τίποτα εδώ». Ότσι δεν ήνε οι αστυνομικοί στους περ'εργους και τους περαστικούς που συρρ'ουν στον τόπο του εγκλήματος; Nothing to see here. Ότσι μου ήρχεται να πω κι εγώ στα πλ'θη αναγνώστ'ν που φανεται να μαζε'ονται με μια προσμονή για το επ'μενο δυσκοπ'τηρο των ελληνικών εκδόσεων. Αυτό το κίτι που θα κ'νει την διαφορά στα αναγνώσματά τους, που απ' τις σκ'ρπιες κριτικές και τα επιμ'ρους σχήλια, μιλ'νε για ήνα μικρό διαμαντάκι βιβλίο του φανταστικού, τρ'μος, στρ'ψιμο της β'δας. Λήξεις κλειδί που συγκεκριμένες αναγνωστικές μέρ'δες αρκεί να διαβ'ζουν διαγ'νια μια κριτική, θα τις εντοπίσουν και θα π'σουν σαν ήριμα φροτά.

Ότσι την π'τησα κι εγώ. Κανονικά δεν θα ήπρεπε να παραδ'χομαι μια τέτοια τρικλοποδι. Ό?τει υπ' αμφιβολία τα αναγνωστικά μου ραντ'ρ, για τα οπο'α θα ήπρ'πε να είναι παιχνιδάκι κίτι τέτοιες λομπες, μετ' απ' τ'σα χρ'νια εμπειρία. Και για να μου αποδ'σω εν μ'ρει τα εσημα, δεν σ'θήκα τυφλός, οι παραπ'νω λήξεις μου χτ'πησαν περ'εργα δ'πλα στον ήνομα του Κλάμαν. Τι φανταστικό

και τι τρομο να περιμνει κανεζ απ? ναν συγγραφα με να βιβλο για τις περιπτειες δο επιφανν επιστημων που θηλησαν να μετρσουν το μγεθος του πλαντη μας και να αλλο , παιγνιδες κατασκευασμα, για την φμη και την ζηλοφθονα στον δημιουργικ? χρο της Τχνης;

Το βιβλο ενα μια μικρ?, συνεκτικ? ιστορ?α παραλογισμο?. Εκενου του εδους που γενν? φαντ?σματα, μια υφ?ρπουσα φρ?κη, αλλ? οπο? τ?ποτα πραγματικ? δεν συμβανει. Εδε αλα αυτ? ο πρωταγωνιστ?ς; Μπως ενα τρελ?ς; Μπως ενα ο ?διος να φ?ντασμα; Μπως ?λοι γρω του ?ταν νεκρο?;

Μπως κι εγ?, κι εσ? και ?λοι αυτ? που το διαβ?σαμε, εμαστε τα φαντ?σματα αλλοτιν?ν αναγνωστ?ν;

Κουν?σου απ? την θ?ση σου.

Ο Καστανιτης χει βρει το δικ? του χρυσ? παιδ? στο πρ?σωπο του Κ?λμαν. Και ?ταν εκδ?δει να βιβλο του ο ελληνικ?ς Τπος θα γρ?ψει καλ? λ?για, γιατ? θηλει να βοηθ?σει ναν ο?κο με ιστορ?α και ποι?τητα, που απ? σο ξρω βρισκ?ταν στο χελος της καταστροφ?ς μ?χρι πρ?τινος. Το συγκεκριμ?νο βιβλο, ?μως, δεν ξρω σε ποιους αναγ?στες απευθ?νεται. Ενα σαν να αφηρημ?νο ργο τχνης: αρκετο? θα εκδηλ?σουν ενθουσιασμ?, εκ των οποων ελ?χιστοι θα το εκτιμ?σουν πραγματικ?. ?τεροι, ?μως, θα τσουβαλιαστον στους επιτηδευμ?νους και τα ψ?νια.

Το βιβλο ενα σαν μια ?σκηση γραφ?ς του Κ?λμαν, που του την ρπαξαν απ? το συρτ?ρι και την εξ?δωσαν. Δεν ξρω τ? λογαριασμο?ς και υποχρε?σεις χει ο Κ?λμαν με τον εκδοτικ? του ο?κο – κ?πως ?τσι θ?λω να βλ?πω αυτ? το βιβλο: ως μια επιβεβλημ?νη ?κδοση στα πλα?σια των υποχρε?σεων του με τους εργοδ?τες του. ?σως να ?θελε να γεμ?σει το εκδοτικ? του κεν?, πριν μια μεγ?λη κυκλοφορ?α. ?σως, τ?λος π?ντων, να ?θελε να σαχλαμαρ?σει και να πειραματιστε? και ο εκδοτικ?ς του επειδ? τον αγαπ?ει, το τ?πωσε. Αν π?ντως οι επιδι?ξεις του Κ?λμαν για αυτ? το βιβλο φτ?νουν πολ? πιο ψηλ? απ? αλα αυτ?, τ?τε ενα ελαφρ?ς βλαμμ?νος.

Alice Lippart says

Well, I guess I'm not sleeping tonight then. Yikes.

Blair says

In the form of a diary, *You Should Have Left* is a screenwriter's account of a family holiday that's also supposed to function as a creative retreat. Having achieved commercial success by (selling out and) writing a lightweight comedy-drama called *Besties*, he's under pressure to come up with a sequel. His daughter Esther has just turned four, prompting our narrator to hope he will finally be able to have a little peace and quiet, as well as some conversations with his wife Susanna that aren't about 'who's getting up with [Esther], who's putting her to bed, who's playing blocks or trains or Legos'. They rent a grand house – recently built, modern, minimalist – at the centre of a pine forest, framed by two ice-capped mountains. Quickly, the narrator finds his family is a much greater distraction than he'd hoped, and he's lying to his boss about the progress he's made on the screenplay.

So far, so tormented-artist cliché. But what else is going on here? Read between the lines (sometimes literally) and there are hints of something far deeper and darker at work. The terrible dreams; strange illusions the narrator tries to shake off as tricks of the light; the architectural peculiarities of the house (why is it so easy to get lost?); blink-and-you'll-miss-them anomalies, such as the phrase 'get away' appearing at random in the middle of the narrator's sentences. There are tongue-in-cheek allusions to linchpins of the haunted-house plot (an odd encounter in the only shop in town) and clever modernised touches (the narrator found the house on Airbnb).

At barely 100 wide-margined pages, this is one of those novellas that stretches the limits of the term; is it a novelette? A short story? Of course I kind of wish it had been longer. But its genius is that it doesn't outstay its welcome. The restraint Kehlmann exercises is astonishing – the natural inclination, surely, would be to drag it out through different viewpoints, or even whack a five-years-later epilogue on the end. But no, it's just a simple, pared-back, stark and terrifying story. It's kind of like Mark Z. Danielewski's *House of Leaves* if it'd been subject to ruthless editing and reduced to only the most authentic and menacing elements. Breathtakingly good, ingenious horror, definitely a book to be read in a single sitting on a cold, cloudless night. Just don't check your reflection in the window.

I received an advance review copy of You Should Have Left from the publisher through NetGalley.

TinyLetter | Twitter | Instagram | Tumblr

M. Sarki says

<https://msarki.tumblr.com/post/155758...>

One of the most difficult books to illustrate the reason for my giving it four stars. From the first day until my last I never had a handle on where even the minimal characters or myself ever were. Each day's entry into the journal developed the mystery further and resulted in an ending unexpected but somehow understood. Kehlmann has provided a short work in which to ponder and one day want to read again.

Meike says

„Es schnürte mir die Kehle zu. Es nahm mir den Atem. Es war nicht auszuhalten.“ – echt jetzt, Daniel Kehlmann? Ich gebe zu, dass ich zu diesem Autor generell ein gespaltenes Verhältnis habe: Einerseits werde ich mit seinen Texten nicht wirklich warm, andererseits findet Clemens Setz ihn toll, und ich wiederum finde Clemens Setz ganz toll, und deshalb denke ich, dass da doch was dran sein muss an dem Kehlmann, etwas, dass sich mir irgendwie (noch) nicht erschließt, und dann lese ich weiter Kehlmann in der Hoffnung, zum Kern der setz'schen Begeisterung vorzustoßen, aber ich finde ihn nicht, diesen Kern, und ich zweifle, und ich lese weiter, und ich unterdrücke den Impuls, das Buch aus dem Fenster zu schmeißen, und ich blättere noch eine Seite um, und es ist der Horror, Leute, der Horror! Naja, jedenfalls mehr Horror als diese House-of-Leaves-für-Arme Geschichte, die Stephen King definitiv die Tränen in die Augen treiben würde.

Kurze Zusammenfassung: Unsympathischer Drehbuchschreiber hängt mit seiner Familie in einem Ferienhaus in den Bergen ab und versucht, eine Fortsetzung seiner Till-Schweiger-mäßigen Erfolgskomödie zu schreiben. Drehbuchschreiber findet auf Handy der Pappkameraden-Frau SMS die belegen, dass Frau ihn

betrügt, Streit, Abgang Frau. Als durchgehende Tonspur Pappkameraden-Kind, das weint und quiekt (okay, manchmal schläft es auch). Ach ja, und dann passieren auch noch voll gruselige Sachen: Bild an der Wand kommt und verschwindet, Dorfbewohner macht kryptische Bemerkungen, Drehbuchschreiber sieht sich selbst auf Baby-Überwachungs-Monitor etc. Ist das alles real oder nur im Kopf des Drehbuchschreibers? Was passiert wirklich? Ist es am Ende – oh ha! – magischer Realismus? Keine Ahnung, und jetzt das Problem: Es ist mir auch völlig egal.

Ich kann die blutleeren Trottel-Figuren in dieser Geschichte nämlich einfach nicht ertragen. Die sind unfassbar uninteressant. Das ist alles so konstruiert und präntentiös, das macht mich völlig fertig. Ich will Daniel Kehlmann so gerne mögen, aber ich kann es einfach nicht, Clemens Setz, ich kann es nicht! Verzeih mir!!

So, jetzt les ich weiter David Foster Wallace, das beruhigt meine Nerven.

Umut Reviews says

Creepy little novella that's just perfect for October spooky reads. I really enjoyed the atmospheric writing that put me at the edge of my seat. I listened to it on Audible, so it was even more scary! Recommended if you're looking for a chilling, short read.

Lotte says

4.5/5. Guess I won't be sleeping tonight... If you're looking for a thoroughly creepy novella to read in one sitting on a dark October/November/December night, this is the one! (And yep, it has been translated into English.)

Trudi says

Interesting little novella that has a House of Leaves vibe going on, I just wish it had a little more meat on its bones. Still, nice creepy atmosphere and set-up, that will leave you feeling claustrophobic and paranoid.

Rachel says

A delightfully sinister novella that essentially puts a bunch of tried and true horror tropes into a blender but still rewards the reader with its almost unbearably tense atmosphere. Though the creepy house in the woods setting does most of the legwork - I'm afraid this won't be winning any awards for creativity any time soon - it was a fantastically entertaining way to spend an hour. The translation is excellent; really poised writing that convincingly unravels with the main character's mental state.

Lauren says

"Something strange just happened."

This is a simple story of a screenwriter who takes his family to a vacation home in the Alps to work on his writing, and to spend time with his wife and daughter. Things start being a little "off" in the house, and he hears mutterings in town of the house's mysterious owner.

Reminiscent of Stephen King's *The Shining*, this is a clever and eerie short book - just over 100 pages. As a reader, we're not quite clear on what's actually happening - the nature of their reality - but that makes it all the more entertaining. Who knew baby monitors could be so creepy?

Simon says

What a dark creepy little f**ked up twisty tale. I was definitely unsettled and unnerved by it and often chilled too. I didn't always get it though. Definitely one for the darker colder nights if you want an odd scary tale. Maybe a library book though as it's so short £10 seems a tad steep - if I'm allowed to say that.

Susan says

A screenwriter rents a house, surrounded by woods and overlooked by two glaciers. Having had a success with one movie, with the rather dubious title, "Besties," he is under pressure to complete the follow up. He feels his university educated wife, Susanna, sneers at his light hearted comedies, but it pays the bills and these have increased since the couple had a daughter – four year old Esther. Susanna feels that her husband is absent and disinterested. He tends to be frustrated by the demands of a small child and bemoan his constant bickering with his wife, but is unable to stop it.

However, despite the fact that the house is beautifully located, isolated and peaceful, something does not feel quite right. An unsettling visit to the local village leaves our writer even more unsettled. This is a creepy novella and it is a good spin on this type of story to have the house itself ultra modern, rather than the usual gothic monstrosity. Atmospheric, well written and a good, if short, read.

Rated 3.5
